

Lương Sĩ Hằng

NIỀM TIN XÂY DỰNG

*Bài giảng trong ngày thứ nhì
(ngày 5 tháng 7 năm 1986)
của Đại Hội Kỳ 5
"Tình Thương và Đạo Đức"
tại Vancouver, Canada*

NIỀM TIN XÂY DỰNG

Lương Sĩ Hằng

Hôm nay là ngày thứ nhì của Đại Hội kỳ 5 tại Canada. Chúng ta đã đồng hội ý chung thiên ước mong khai mở tâm linh sáng suốt của chúng ta. Giờ phút thiêng liêng này có Bề Trên đang chứng kiến và hỗ trợ cho chúng ta để tham thiên và khai triển luồng điển minh tâm kiến tánh của chúng ta.

Tất cả huynh đệ tử muội đồng hành trong thanh tịnh, chúng ta đã khép mình hướng thượng để tìm hiểu trước thanh trong nội tạng của chính chúng ta.

Trước thì nó thu hút động loạn, nó có những câu thắc mắc ngời đây để làm gì, nhắm mắt để làm chi, nhưng mà những người đã tu thiên trong thực hành rồi mới thấy rõ tôi ngời đây nhắm mắt để được cơ hội mở tâm mở trí trong thanh tịnh và tìm hiểu phần trước và phần thanh trong nội tạng của chính tôi.

Tự động trung tim bộ đầu tôi hướng thượng và được rút giải bên trên khỏi bản thể này, đi khỏi bản

thể này. Tôi đi đâu? Tôi tiến tới học đạo.

Đạo là gì? Là thanh nhẹ, là quân bình, cởi mở, sáng suốt; cho nên tôi chấp nhận trong giây phút thiêng liêng này ngồi đây hướng thượng và tâm tôi buông bỏ tất cả những sự động loạn trong giây phút đã hỗ trợ cho phần hồn tôi tiến hóa.

Càng ngồi thiền càng nhắm mắt càng cảm thấy sự thanh tịnh là quý giá. Sự thanh tịnh là ôn tồn tiến giải khai mở tâm linh không có một giây phút dấy động, cư trần không nhiễm trần, đang sống tại thế gian nhưng không nghĩ đến chuyện ngoại cảnh, nhưng mà nghĩ xây dựng nội thức, nội tạng của chính chúng ta.

Lục căn lục trần đã được giáo huấn bởi chủ nhân ông từ lúc sơ sinh, ham muốn điều này ham muốn điều nọ, hướng ngoại rồi rước động vào tâm.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta giải động tìm tịnh bằng một phương pháp khứ trực lưu thanh; các bạn ban đêm đã Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định thì các bạn đã tự giải, còn một số người hiếu kỳ chưa biết tu thiền nghe qua những âm thanh này sẽ thấy rõ ta đã rước động vào tâm, ta đã rước sự tranh chấp quá nhiều vào tâm, cho nên ngày hôm

nay ngồi đây thấy mọi người lâng lâng thanh nhẹ mà ta không thanh nhẹ.

Vì sao? Vì chúng ta bị kẹt, chúng ta rước nhiều động và đã che lấp phần sáng suốt thanh nhẹ của chính chúng ta. Đã nói nhẹ làm trời, nặng làm đất nhưng mà giờ phút thiêng liêng này chúng ta lại cảm thấy động.

Là vì sao? Vì ta không chịu quét dọn cho chúng ta, ta không chịu từ bỏ những sự động loạn mà chúng ta đã đem vào tâm. Càng ngày càng trược, bất minh, không biết giá trị của sự thanh tịnh; thậm chí ngồi đó mà nghĩ chuyện đấu tranh ngoài chợ, chuyện đó sai lầm vô cùng.

Giây phút thiêng liêng của chính ta mà ta không được hưởng, để cho bên ngoài lôi cuốn, rồi tương lai chúng ta nghĩ thế nào? Càng ngày càng đen tối và không có phát triển được. Bởi vậy cho nên chúng ta đã bỏ công nhờ cái pháp đã hỗ trợ: Soi Hồn để giải tỏa phần trược của bộ đầu và sự nóng giận trong con tim của chúng ta, luồng lửa trược ô đó nó sẽ xuất phát ra ngay trung tim chân mày.

Còn Pháp Luân Thường Chuyển để làm gì? Để cho nó khai thông ngũ tạng ta bằng điển giới, thanh

giới đó là lò lửa đạo pháp của Trời xây dựng cho tâm can chúng ta càng ngày càng được ổn định, thì trước theo trước thanh theo thanh. Có trước có thanh tại thế gian mới kết thành một cái thể xác, mà cái thể xác này đi đứng ngồi nằm cũng do sự quân bình của trước thanh hỗ trợ cho tiến hóa, nhưng mà muốn giải thoát phải trở về thanh giới phần hồn mới có cơ hội giải thoát; cho nên huynh đệ tử muội chúng ta nhắm mắt lằng lằng đi lên để học, nay học chút, mai học chút, học cái thanh nhẹ đó.

Đêm qua tôi nhắm mắt được thanh nhẹ triển miên 2 tiếng đồng hồ, hay là 1 tiếng đồng hồ, hay là 30 phút, hay là 10 phút; nhưng mà ngày hôm nay tôi không được một phút nào; đó là tôi bị lôi cuốn đi trở lộn xuống theo cái chiều hướng động loạn trước ô. Cho nên có câu nói “Ma nhất tượng, Phật nhất xích”, sự lừa dối nó cả tượng che đầu óc của các bạn, các bạn không tiến được, nói được không làm được, rất nhiều người như vậy. Những người tuổi trẻ cũng vậy, nói lẻo lẻo nhưng mà tâm không chịu sửa, mưu mô đủ thứ, tự lường gạt lấy mình.

Người ta nói đạo, mình cũng bắt chước nói đạo

nhưng mà không chịu sửa; cho nên nhiều người tuổi trẻ càng ngày càng đi xuống vực thẳm, tạo nghiệp, thương yêu tạm bợ, lợi dụng tình thế, nhưng không có biết thương yêu mình, càng ngày càng đau đớn thêm, càng ngày càng bị sa đọa thêm.

Có nhiều người nói tôi tu Vô Vi đến ngày nay mà tôi chưa được cái gì. Nó không nhìn nhận rằng tôi bước vào tu Vô Vi và tôi thấy rằng phải tu bằng cách nào, phải tháo gỡ bằng cách nào, phải thiền giác bằng cách nào, nhưng mà tôi không làm, tôi chỉ nói và không làm, rồi tôi sử dụng một phần thanh tịnh đó, lợi dụng tình thế để làm chuyện hữu ích cho chính tôi nhưng mà không hữu ích cho người khác, lại phá hoại, đó là một đại tội đó các bạn; cho nên những người tuổi trẻ nên sớm thức giác.

Vô Vi có hai khối: một khối thực hành và một khối lý thuyết. Cái khối lý thuyết đó tương lai sẽ tai hại và sẽ bệnh họaan nhiều hơn, tu mà thiếu tu là vậy. Đã nói tôi tu là tôi sửa chữa cho chính tôi nhưng mà tôi không chịu sửa chữa, tôi càng ngày càng lún sâu, càng bận rộn, càng tranh chấp, càng kỳ thị không khai triển được.

Tưởng tạo được cơ đồ cho chính tôi? Không! Tạo

mô chôn thân thì có. Cho nên các bạn tu Vô Vi phải ý thức Vô Vi là không không, luôn luôn thanh nhẹ để hướng độ và đo lường trình độ của các bạn, sát bên bạn và trong bạn.

Vô Vi không có ràng buộc các bạn phải làm, nhưng mà Vô Vi là căn bản của sự tiến hóa của tâm linh của các bạn, nhưng mà nếu các bạn không chịu làm không bao giờ tiến, chỉ ở đó và trì trệ thêm mà thôi, nuôi dưỡng sự tranh chấp vô lý. Học nhẩn, miệng nói học nhẩn mà tâm không chịu nhẩn, tranh chấp hơn thua, làm khổ cho chính mình. Chúng ta đã buông bỏ tất cả để đi tu nhưng mà chúng ta lại bước vào con đường tranh chấp gánh nghiệp để làm gì?

Các bạn thấy rõ các bạn đi sai đường cho nên các bạn phải ăn năn, đúng theo đại nguyện của chính các bạn; các bạn không có bỏ đời không qua đạo, các bạn không bỏ cái lớp này các bạn không được dự cái lớp kia; rõ ràng chúng ta đã phát đại nguyện nhất định dự lớp này thì chúng ta dự xong trọn một con đường này rồi chúng ta trở về cứu độ chúng sanh. Sự động loạn dấy dậy tại thế, nhờ những người thanh sạch tu học về hướng độ; ngày hôm

nay chúng ta đã phát đại nguyện tu thanh sạch, cương quyết phải thanh lọc lấy chính mình, nhưng mà rốt cuộc không làm, chỉ gây tai hại cho các giới, không có ích gì. Sự yếu hèn nó lại khôi phục; trước khi chúng ta đau khổ chúng ta vun bồi sự mạnh dạn dũng cảm tiến hóa tới học hỏi, nhưng mà ngày hôm nay chúng ta lại trở lại nuôi dưỡng sự yếu hèn là tranh chấp.

Các bạn nguyện tâm cái mồm, chịu nhịn nhục để đi học một khóa thanh nhẹ rồi trở về cứu vợ cứu con, cứu cứu huyền thất tổ, nhưng ngày hôm nay các bạn lại động loạn thêm. Ích gì! Cho nên bạn phải hiểu lúc từ đầu chúng ta đã phát nguyện thì chúng ta phải làm đúng, không nên phản trắc lấy mình nữa, giữ tâm lành tiến hóa, tu tiến thì chúng ta mới thấy rõ đường tu có giá trị. Nhưng mà rốt cuộc chúng ta thấy mọi người cũng phải tu, nhưng thể xác giới hạn, định luật sinh lão bệnh tử đã có thì các bạn chỉ sống một giới hạn đó thôi, nhưng mà không làm ngay bây giờ để lúc đó ăn năn không kịp.

Cho nên các bạn đã phát đại nguyện khép mình tu học, luôn luôn trì niệm và tiến hóa thì tâm các

bạn mới được an, của các bạn mới được khôi phục, cái của vô cùng của các bạn là sự thanh nhẹ, tha thứ và thương yêu, nhưng mà các bạn không có cái đó không bao giờ tiến được. Người tu phải thanh nhẹ, thanh nhẹ mọi giới, nhãn nhĩ tử thiệt thân ý phải thanh nhẹ, các bạn thấy rõ chưa.

Càng tu càng luyện thì phần đó nó sẽ thanh nhẹ, nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật sẽ tràn đầy trong nội tạng và khối óc của các bạn, các bạn mới nắm được khí giới tình thương và đạo đức để tiến tới vô cùng. Chính bạn là ở trong căn bản tình thương và đạo đức; nếu thiên địa không hữu tình thì làm sao có bạn. Đó,

*“Thiên địa hữu tình nhân loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa đục quần sanh lãnh khổ mà”*

thì chúng ta không chịu lãnh khổ làm sao chúng ta tiến hóa. Tu hành là phải khổ, tu hành mà lẻo lẻo nói chuyện đủ thứ đâu còn khổ nữa. Bạn khổ hạnh đi, giữ những cái giếng mỗi siêu nhiên sẵn có trong

tâm thức của các bạn mà các bạn học để các bạn tiến mới hướng độ người khác, chớ các bạn học cái này không hoang phí đâu, làm một việc cho tất cả mọi việc ở tương lai kia mà. Luật tu hành các bạn đặt ra các bạn phải hành, giờ nào làm việc gì, giờ nào nói việc gì, chúng ta phải đứng đắn giữ lễ lối tu học, không nên phá giới, một chút xíu nghĩ sai là phá giới chứ không phải các bạn ăn thịt là phá giới đâu. Nghĩ sai là phá giới, quan trọng ở chỗ đó.

Cho nên các bạn phải hiểu đường lối đi của chính mình, đừng có khôi phục cái con đường cũ. Con ngựa hay thì ăn cỏ mới, cứ tiến tới đi, đừng ăn cỏ cũ, đừng nuôi dưỡng tánh xấu nữa thì các bạn mới tiến được. Cho nên con đường tu học của chính chúng ta, ta đã tự thức phải luôn luôn nhớ tinh thần phục vụ, phục vụ và phục vụ, phục vụ nhiều chừng nào thì nhẫn hòa nó sẽ thể hiện trong tâm các bạn và thức các bạn sẽ tràn đầy thương yêu và cõi mở.

Càng khổ thì sự gánh vác của đời có nghĩa lý gì đâu, khổ các bạn bằng lòng hòa tan trong khổ thì các bạn là một người tiến không bị thụt lùi. Cho nên nhiều người tu đã ý thức rõ thậm chí những buổi ăn họ cũng bớt, để chi? Để thức tâm, để có cơ hội

thức tâm, chớ không còn sự đòi hỏi nữa. Một thời gian hành khổ thì các bạn thấy giá trị của triết lý tâm linh, nó mở cho bạn biết là bao nhiêu; cái giá trị triết lý tâm linh đó các bạn lui về con đường cũ thì luồng điện từ ái của các bạn nó khai minh tâm thức mới có cơ hội minh tâm kiến tánh rõ rệt.

Cho nên cái kỹ thuật tu học do bạn quyết định, do bạn sắp đặt. Gương lành đã có, các bạn đứng trước miếng gương mặt mà dơ dáy không lý các bạn không chùi sao? Chúng ta phải chùi, những kỹ thuật đó càng ngày càng gia tăng, trước kia chúng ta phải chùi rất nhiều nước mặt chúng ta mới sạch dính dầy dơ dáy, ngày nay đã tiến hóa tới hóa chất, một chút xít vô là mặt được hườn nguyên tốt đẹp. Thì do đâu mà có được những hóa chất đó? Do sự khổ cực, sự thông minh đóng góp của loài người chúng ta mới có.

Ngày hôm nay chúng ta không hành khổ làm sao chúng ta dọn sạch bên trong; cho nên các bạn đã phát đại nguyện dọn sạch bên trong, hành xác, tu đến bỏ xác tại trần thì các bạn mới gom được phần hồn tiến hóa. Nhưng ngày hôm nay chúng ta thực hiện đời đạo song tu. Hỏi đời có siêu không

bạn? Rất siêu! Ai tạo cái đời đó bạn? Chính là Đấng Đạ Từ Bi đã tạo ra một cái đời, chôn giam phần hồn của chúng ta trong nội tâm nội tạng rất tinh vi, muốn thoát muốn bỏ không được, nó dính liền liền và nó đòi hỏi liền liền. Cho nên Bề Trên đã làm, đã sắp đặt, đã nung nấu ý chí vô cùng của chúng ta, ý chí không thay đổi của chúng ta chúng ta mới có cơ hội giải thoát, nếu ý chí chúng ta thay đổi liền liền làm sao có cơ hội giải thoát.

Tranh chấp cái nhà, tranh chấp địa vị, làm sao, làm sao có cơ hội giải thoát? Cho nên các bạn phải hiểu điều này: thân xác của các bạn là tạm, các bạn đã bỏ đi tu, thì trót tu phải tu cho đến đích, luôn luôn thấy mình là giả tạm.

Âm thanh của Bề Trên đã cấu trúc và đã giáo dục cho chúng ta, chúng ta phải nghe, ta là người nghe trước, nghe những lời giáo dục đó trước và phải sửa trước người khác, chứ không phải nói ra bắt người khác sửa mà mình không làm. Nếu các bạn nói ra bắt người khác làm mà bạn không làm không bao giờ các bạn có cơ hội tiến và hiểu giá trị của triết lý và chơn lý ra sao.

Chúng ta phải bằng lòng trui rèn tâm thức, các

bạn bước vào thiền viện tu là trui luyện tâm thức, phải chấp nhận bước vô lò lửa thử tâm, tinh thần phục vụ càng ngày càng cao thì ở chỗ nào các bạn cũng sung sướng, các bạn đem cái hạnh lành tốt để ảnh hưởng chúng sanh, sự nhẫn hòa của các bạn sẽ cứu vớt mọi tâm hồn đau khổ.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta đã có duyên lành và chúng ta thấy rõ rằng chúng ta bước vào ngôi chùa Lô Âm của Trời Phật, tiếng nói của các bạn là từ Lô Âm vọng xuống thế gian để cho các bạn thấy rằng làm sao sửa tôi, tôi nói ra tôi không làm được; mà những âm thanh đó nó văng vẳng trong tâm hồn của các bạn, tại sao các bạn còn làm sai, nghĩ sai?

Phải cương quyết tìm ra một phương pháp để hướng độ chúng sanh. Càng tu càng khép mình thì càng ghi chép được những con đường đi rõ rệt, đã vượt qua chông gai bằng kỹ thuật nào cố gắng hiển cho huynh đệ tỷ muội chúng ta. Chúng ta có cơ hội khép mình trong một thiền viện tu học, phải thật sự tu, không nên tự lường gạt nữa.

Cho nên rồi đây Thiền Viện Vĩ Kiên sẽ có những cơ duyên lai vãng. Lai vãng để làm gì? Họ lai vãng

để nhìn tư cách của người tu, nhìn phần thanh điển của người tu để ảnh hưởng họ, họ mới tu. Nhìn sự khổ hạnh của người tu không có một lời than ván trách móc, chấp nhận để đưa hồn tiến hóa, đó là nhiệm vụ của người tu. Cho nên 10 điều của Vô Vi là hoàn toàn phục vụ chứ không có cái cọ, phải thật sự phục vụ, không làm chuyện mất thì giờ, ổn định trong tâm hồn chúng ta chúng ta mới có cơ hội tu.

Người bước vào muốn tu, muốn thực hiện về phương pháp Vô Vi là đem cái hạnh tốt cho gia cang, càng ngày càng tốt, càng cởi mở. Người này tiến, người nọ đồng tiến rồi có cơ hội đồng tu, căn nhà cũng có thể trở nên một thiền viện tu học như mọi người biết nhẵn hòa.

Cho nên huynh đệ tỷ muội Vô Vi chúng ta thấy ở chỗ hẻo lánh có hai vợ chồng tu mà chúng ta gọi điện thoại đến họ vẫn niềm nở rước chúng ta, cho ta qua một đêm hai đêm ở đó để tương ngộ, để thấy tình thương của Trời Phật là vô cùng.

Chỗ đó không phải chỗ công cộng, không phải cái chùa mà tư nhân, tại sao họ sẵn sàng như vậy? Nhờ cái gì, nhờ cái đại nguyện tu học lập hạnh giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy mới nuôi dưỡng

sự thanh nhẹ để hưởng độ bạn hiền.

Các bạn thấy chưa, các nơi trên thế giới có địa điểm của Vô Vi các bạn cứ đến đó là có người niềm nở. Tại sao nhà khác không niềm nở như vậy mà nhà Vô Vi lại niềm nở như vậy? Cửa của ai để lại cho nó?

Nó ý thức là cửa của Trời, cửa của Đấng Cha Trời đã cho nó mới có, nó phải chia sẻ, nó tìm cơ hội chia sẻ cho huynh đệ tử muội nó và ước mong huynh đệ tử muội nó có ngày thức tâm tu giỏi hơn nó, thanh nhẹ hơn nó để nó có cơ hội cùng học cùng tiến.

Cho nên khắp các nơi trên thế giới huynh đệ tử muội Vô Vi ai thấy cũng kính mến và thương. Thương chỗ nào? Thương nó đã biết hòa, thương nó đã biết ăn năn, thương nó thấy giá trị của Trời Phật đã ban cho nó từ giây phút khắc. Tâm thức của nó triu mến Trời Phật, lúc nó ẵm con nó cũng nghĩ rằng đây là một vị tiên giáng trần đang học đạo, nó phải lập hạnh tốt để ảnh hưởng con nó. Gia đình nó, chồng con nó cũng đều đồng học mà nó lại thấy rõ hoàn cảnh là ân sư, nó quý hoàn cảnh nó vô cùng, có hoàn cảnh này thương yêu những cái gì

sẵn có, sẵn nắm trong tay và nó sẽ tự thức và cảm hóa tất cả những gì hiện diện trước mắt nó và trong nội tâm nó.

Cho nên người tu Vô Vi khắp các nơi đều thực hiện tha thứ và thương yêu. Sự thật cuối cùng lợi ích nhất của con người là phải biết tha thứ và thương yêu. Cho nên nhiều các bạn đạo không có phương tiện nhiều nhưng mà tâm rất lớn độ cho anh em, thậm chí nhà nó không có gạo nhưng anh em đến nó cũng luôn vui, luôn luôn đón mừng trong tinh thần xây dựng.

Chúng ta thấy chúng ta có một cơ duyên tốt đẹp, học triết lý và giải tiến tâm linh, và hưởng, tận hưởng cái kho thanh khí điển của cả càn khôn vũ trụ; đó là của Đấng Cha Lành đã ban cho mọi giới, côn trùng vạn vật cũng đồng hưởng sự thanh nhẹ đó để tiến hóa thì chúng ta không ngần ngại một chút xíu vật chất, không nghĩa lý gì.

Cho nên tinh thần đóng góp rất cao, xây dựng Thiên Viện là do mỗi người một chút, chớ đâu có ai mà bỏ hết của cải ra làm điều này đâu, nhưng mà vẫn thành sự, thành sự một cách nhẹ nhàng. Ngày nay lại có chương trình nuôi dưỡng những người

quý mến đời lẫn đạo bước vào con đường tu học, tự thức tự hy sinh tiến hóa mà không có ai bày biểu, chính nó cảm thức, thậm chí xuống tóc cũng nó cảm thức chứ không ai chỉ định, và nó quyết tâm nó tu, quyết tâm tiến tới sự tu học rõ rệt, gọt rửa tâm thân, dọn mình thanh sạch để mong rằng có cơ hội phục vụ trong phần tuổi còn lại của chính nó, không còn ghen ghét hận thù nữa nhưng mà luôn luôn giữ niềm tin tha thứ và thương yêu.

Căn bản của sự tha thứ và thương yêu mới có tiến, biết được căn bản của sự tha thứ và thương yêu mới có cơ hội tiến hóa, nếu chúng ta còn nuôi dưỡng sự tranh chấp thì làm sao tiến hóa được. Nhiều người cũng bước vào Vô Vi muốn tham gia muốn tu thấy rất dễ dàng, nhưng mà tâm vẫn còn động, cũng lai vãng với Vô Vi rất nhiều nhưng mà chưa có cơ hội sửa tâm để tu thiền. Tại sao? Vì người chưa phải khổ, chừng nào người mang nghiệp thân đau khổ rồi người mới thức hồn lo tu, mới thấy mình là một y sĩ tối cần để hỗ trợ cho cái tiểu thiên địa này được tiến hóa.

Cho nên các phương diện kích động và phản động của cả càn khôn vũ trụ là hỗ trợ cho tâm linh

tiến hóa, cho nên các bạn đừng sợ sệt một chuyện gì xảy đến, luôn luôn lấy oán làm ân, ai kích động chúng ta chúng ta phải cảm ơn, những lời dạy dỗ quý báu cao siêu đó chúng ta chưa từng nghe được.

Ngày nay chúng ta được nghe và được cơ hội tự thức và gìn giữ tâm thanh tịnh để tu tiến. Cho nên ngày hôm nay chúng ta mới có một đại hội tốt đẹp do mọi người phát tâm tham gia, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu giữa một đạo hữu muốn tổ chức đại hội.

Chúng ta muốn hưởng ứng, hưởng ứng để làm gì, về đây để làm gì? Về đây để học hỏi, về đây để có cơ hội gần gũi cùng nhau, về đây để thấy sức mạnh của Thượng Đế, và về đây để xây dựng luồng điện từ ái của chính mình, thương yêu giúp đỡ thực hiện tình thương và đạo đức. Cho nên những người tu Vô Vi không phải hướng về con đường của cải, nhưng mà hướng về con đường vô cùng của cải của tâm linh.

Các bạn có bạc tỷ mà tâm các bạn động khổ thì cũng chả làm gì. Các bạn không tiền mà tâm các bạn cảm an, tâm các bạn rước sự thanh nhẹ thanh

khí điển của cả càn khôn vũ trụ đem vào nội thức nội tạng các bạn, một hơi hít thở của các bạn cảm thấy sung sướng vô cùng triệu triệu tỷ tỷ không mua được. Các bạn thấy siêu nhiên đã và đang làm việc cho chính chúng ta rất nhiều, từ giờ phút khắc hướng độ triển miên.

Chúng ta thấy không, Bề Trên không bỏ mà chính chúng ta loạn động bỏ Bề Trên, và phản trắc đủ thứ, lý luận này lý luận kia, đặt câu hỏi này đặt câu hỏi kia nhưng mà rốt cuộc chẳng đi đến đâu, rốt cuộc khi chúng ta được sự vấn đáp rõ rệt rồi chúng ta thấy chúng ta chưa đi, chúng ta trì trệ, chúng ta dậm chân tại chỗ và không chịu tiến. Cái khổ hàng ngày, hàng giờ, hàng phút, hàng khắc nó cấu trúc trong nội tâm chúng ta và làm cho chúng ta trở nên phiền muộn sai quấy. Quên mình, không chịu trở về với căn bản thanh nhẹ như lúc sơ sanh, vốn là không nhưng mà không nhìn nhận cái không và sợ trở về không, sợ mất của, sợ hết tiền thì đâu còn chơn lý trong nội thức các bạn nữa.

Tất cả từ cái không đến có các bạn thấy không, căn nhà các bạn đang ở, nhà hội các bạn đang ngồi đây trước kia là một đám đất hoang mà thôi, một

rừng mà thôi.

Ngày nay sự thông minh của loài người cấu trúc thành tựu thì chúng ta tiếp tục xây dựng sự thông minh của chúng ta để tiến tới hòa bên trên, thành tựu sự vĩnh cửu để hướng độ những sự sai lầm kích động tại thế; tại sao chúng ta không làm điều này? Cho nên mọi người chúng ta tu thiền là hướng thượng ngay trung tim bộ đầu của chúng ta mới thấy rằng chơn tâm của chính mình thực tiễn học hỏi, đóng góp không ngừng nghỉ.

Nếu các bạn không đóng góp qui không thì tương lai các bạn chết rồi chỗ đó ai mà rước bạn. Lúc các bạn còn sống các bạn rõ hai chiều, chiều không là chiều vĩnh cửu mà các bạn đạt được chiều đó thì các bạn đâu còn bị bơ vơ nữa ở tương lai. Cho nên ngày hôm nay huynh đệ tỷ muội tu về Vô Vi cứ hướng thượng qui không. Qui không là luồng điển, điển hóa văn chứ không phải văn hóa điển đâu, mà các bạn đạt được điển là các bạn trở về cái của cái vô tận của Thượng Đế đã dành sẵn cho các bạn.

Tâm thức các bạn dồi dào, luồng điển các bạn sáng suốt thì làm việc gì cũng từ tốn khai mở và không còn sự trì trệ nữa, lúc nào cũng hợp thức hợp

thời trong xây dựng, không đòi hỏi nhiều nhưng mà thành sự.

Các bạn thấy chưa, sự phát tâm cao quý các bạn đã dự rồi; các bạn là thiêng liêng giáng lâm xuống thế gian đây ngự trị trong cái tiểu thiên địa này để xây dựng cái chữ hòa nhẫn rõ ràng để khai thông ngũ tạng của các bạn để các bạn thấy rõ thức hòa đồng của các bạn là vô cùng. Không có bên ngoài các bạn không có bên trong, mà không có bên trong chỉ có bên ngoài.

Hai nguyên lý này các bạn phải trở về các bạn mới thấy giá trị vô cực không động đang ẩn tàng trong tâm thức của các bạn. Các bạn thấy các bạn là một bệnh nhân tại thế, các bạn cứu bạn các bạn mới ảnh hưởng người khác tự cứu, đó là một y sĩ của Cha Trời, đó là một chiến sĩ tình thương và đạo đức.

Khi các bạn đã cứu các bạn bằng một phương pháp tu học rồi các bạn không ngại nói lại cho người khác. Hạnh hy sinh đó tự nhiên trong tâm các bạn bộc phát ra và thường độ chúng sanh thì các bạn mới dọn mình trở về quê cũ.

Đường đi rất rõ rệt, hành đi bạn, hành nhiều

chùng nào các bạn sẽ được học nhiều chùng này, hành nhiều chùng nào tâm thức của các bạn dồi dào cởi mở, hành nhiều chùng nào cái hạnh hy sinh của các bạn bùng sáng trong nội tâm và thường độ chúng sanh. Lúc nào cũng vui, hướng thiện thì lúc nào cũng vui, mà hướng ác thì phải lo âu.

Tôi muốn giết người khác thì người khác sẽ giết tôi, tôi thương yêu người khác thì người khác sẽ hỗ trợ cho tôi tiến hóa, thấy rõ ràng chưa? Cho nên tất cả tôn giáo ở thế gian đều giáo dục con người phải biết giá trị của hai chữ thương yêu tha thứ. Cho nên ngày hôm nay chúng ta cũng ở đó, và chúng ta trong thực hành để học giá trị của thương yêu và tha thứ. Chúng ta chịu thực hành, chúng ta đem thanh khí điển cả càn khôn vũ trụ hỗ trợ cho ngũ tạng của chúng ta và lục căn lục trần của chúng ta, có phải chúng ta học thương yêu không?

Cái có của chủ nhân ông phải chia sẻ cho các tầng lớp của hạ giới và để cho hạ giới thức tâm, tự dẹp bỏ những sự ngu si dục ái vô lý thì cái tình dục của các bạn sẽ tiêu tan. Các bạn hướng thượng làm sao các bạn đủ thì giờ khả năng cung cấp cho Bể Trên thì tự nhiên cái phần dục tính của các bạn nó

phải tiêu tan, nó ùng ùng đi chạy theo lệnh của chủ nhân ông, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu tiến hóa tới vô cùng thì làm gì có dục giới tại thế nữa.

Luôn luôn sống trong sự ôn hòa khai mở và dứt khoát sự động loạn trong nội tâm. Muốn dứt khoát sự động loạn trong nội tâm thì chúng ta phải tìm nguồn gốc động loạn, cô động là động loạn mà khai mở không còn động loạn.

Cho nên các bạn đã làm Pháp Luân Thường Chuyển để khai mở nó ra đâu còn động loạn, mà dày công làm nữa, gia công làm thêm đi thì các bạn thấy sự cấu trúc siêu nhiên này nó bảy ức niên mới kết thành thể xác của con người, phải làm triển miên, triển miên, triển miên nó mới giải tỏa được phần ô trược đó. Hàng đêm các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển đúng dẫn xuất mồ hôi khai tâm thức nhẹ nhàng thì đâu có còn động nữa. Thử làm thì chúng ta thấy rồi, và nắm đó nghiên cứu và đi tới thì không bao giờ còn bị tắc nghẽn, mà nếu chúng ta bỏ phế ta, ta nuôi dưỡng một cơ cấu, ta nuôi dưỡng trong cái sự nóng nảy đó thì nó sẽ phá hoại cơ tạng của chúng ta. Nóng, bực gan phổi phải hư,

tham ăn tham uống bao tử ruột phải hư. Các bạn thấy không?

Nói sơ sơ thôi, cho nên nhiều ý niệm phức tạp có thể tự hại tự sát mà không hay. Có tiền hút sách, cờ bạc đủ thứ làm cho cơ tạng bất ổn. Ai giết mình, ai là người giết mình? Chính chủ nhân ông thiếu sáng suốt mới nghe lục căn lục trần, nó phụ họa vô cái gì cũng hữu lý rồi theo đó tự hủy lấy mình mà thôi.

Ngày hôm nay các bạn biết được chủ nhân ông là phần hồn, sự sáng suốt điểm linh quang làm chủ cơ tạng thì điểm linh quang luôn luôn phải giữ phần sáng suốt trọn lành. Một hạt xòan đã được tìm ra thì phải lo chùi rửa cho nó càng ngày càng sáng suốt. Cái hạt kim cương bất hoại đó các bạn phải giữ lấy để mà sống, để mà điều khiển, để mà xây dựng, để mà ảnh hưởng.

Các bạn thấy rõ các bạn đang làm Pháp Luân Thường Chuyển, đang Soi Hồn, đang Thiền Định đây, đang đào một cái núi vô cùng lớn rộng để tìm lại hạt kim cương sẵn có của các bạn để dâng Trời, để cống hiến cho chúng sanh.

Đường lối tu học rất rõ rệt, khứ trước lưu thanh thì các bạn đặt cái cuộc đào đất bới tìm, đào càng

ngày càng sâu các bạn mới tìm ra chơn lý, tìm sự bất hoại trong nội tâm các bạn. Cho nên ngày hôm nay chúng ta tế tựu nơi đây có Bê Trên chứng minh tâm thức của chúng ta, có tất cả các bạn đạo khắp năm châu cũng đồng thiên và hướng về chúng ta, hướng độ cầu xin cho huynh đệ tử muội chúng tôi càng ngày càng siêu, càng tốt, càng thanh nhẹ, càng cởi mở trên bước đường trở về nguồn cội, nhiên hậu tôi mới có cơ hội đồng học đồng tiến.

Hỏi chớ người tu Vô Vi có ích kỷ không bạn? Không. Giờ phút chúng ta đang tham thiền này các bạn khắp thế giới cũng chọn đúng giờ tham thiền với chúng ta, chúng ta mới thấy rõ tình thương và đạo đức do sự phát tâm mà có. Tất cả huynh đệ tử muội chúng ta đã phát tâm cho nên ngày hôm nay chúng ta ngồi trên tòa sen tình thương và đạo đức nhưng mà không hay, thương yêu vô cùng, nhớ những người thiếu thốn, nhớ những người không có phương tiện muốn tu.

Ngày nay chúng ta có phương tiện chúng ta lười biếng, đặt điều kiện này, đặt điều kiện kia, đặt điều kiện nọ rồi tự gạt lấy chính mình mà không hay, hổ thẹn vô cùng. Cho nên tôi thấy rõ đường đi của

chúng ta là con đường chánh giác, cho nên các bạn cũng có lý trí thông minh nên tự giác lo tu, lo sửa mình và thấy rõ sự tầm tối, điên cuồng, đại đột của chính mình và dẹp nó qua một bên, mở rộng nó ra để cho nó đạt tới tối cực thanh hòa, thương yêu, nhìn nhận lấy nhau, huynh đệ tử muội là một, người này sai kẻ kia thức, đem thức để hòa với sai thì sai nó sẽ tiêu trừ.

Cho nên chúng ta phải biết thương yêu nhau, cầu nguyện cho nhau, xây dựng cho nhau, mách bảo cho nhau trong cái kỹ thuật chúng ta đã tự đạt và cống hiến cho mọi người. Cho nên duyên lành đã đến cho các bạn cho nên các bạn mới có ngày được đến đây hội ngộ với Đấng Bề Trên và thấy rõ người Cha yêu quý không bỏ Đại Hội, người Cha yêu quý luôn luôn chuyển giải trong tâm thức của chúng ta, trong miếng ăn giấc ngủ Người cũng tận độ và muốn chúng ta trở về với cái chơn tâm Bồ Tát thường độ chúng sanh, thể thiên hành đạo, mới xứng đáng ăn của lộc Trời không phản Trời.

Các bạn phải nên thức giác, thương yêu bạn hơn, mới biết giá trị thương yêu để chia sẻ với những người khác. Mọi người chúng ta không cần nhu cầu

vật chất quá nhiều, nhưng mà cần tâm linh sáng suốt thì những gì chúng ta cũng có.

Huynh đệ tỷ muội chúng ta đều có khả năng xây dựng bất cứ cơ sở nào nếu chúng ta chịu ngồi gần với nhau trong thanh tịnh, tha thứ và thương yêu. Vui thay và lành thay ngày hôm nay tôi cũng có duyên lành để đàm đạo và bàn bạc với các bạn, nhưng không phải ý của tôi, ý của Bê Trê đã chuyển thành điển cho các bạn và sống động, sống với các bạn trong giây phút, bất cứ nẻo hóc nào trong tâm can của các bạn cũng đồng mở đồng tiến qua âm thanh diễn giải của chính tôi.

Tôi là bạn, bạn là tôi, chúng ta đã và đang đồng hành đồng tiến theo trình độ sẵn có của chính chúng ta.

Chúng ta không còn kỳ thị kẻ trước người sau, kẻ tu lâu người mới tu, kẻ biết làm thi người dốt, không có chỗ này, chúng ta là chỉ có trong tinh thần phục vụ mà thôi, biết được cái nào thì phục vụ cái ấy, biết nấu ăn giúp đỡ cho nhau, biết làm việc gì thì cũng có thể trao đổi cho nhau được. Cho nên cái khối Vô Vi càng ngày càng lớn rộng, thương yêu xây dựng trong thật thà để tiến hóa vì người đã nhận rõ

chơn tướng của người, chơn tướng của tam bọ thể xác này chỉ có một thời gian ngắn tại thế mà thôi.

Nếu còn giữ nghề và không truyền cảm cho mọi người đó là chúng ta đại tội, đã mang lấy đại tội và mất cơ hội tiến hóa, mà càng chịu truyền cảm cho mọi người, càng thức tâm, càng hướng độ, càng xây dựng cho mọi người trong tinh thần phục vụ thì chúng ta ở nơi nhẹ và không bao giờ trở về với nặng được.

Cho nên các bạn thấy tâm hạnh là quan trọng, ngày hôm nay chúng ta ở trong cái khóa tình thương và đạo đức, tâm hạnh của chúng ta phải đứng đắn trên con đường tình thương và đạo đức.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện và lưu ý của các bạn ngày hôm nay.

10 Điều Thực Hành Tâm Đạo

1. Nhịn nhục và cần mẫn.
2. Dứt khoát thất tình lục dục.
3. Tha thứ và thương yêu.
4. Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa.
5. Bỏ thí và vị tha.
6. Đối đãi thật tâm và lễ độ.
7. Sống tạm để cứu đời, không phải để hưởng thụ.
8. Giữ tâm thanh tịnh bất cứ trường hợp nào xảy đến.
9. Quên mình trì niệm Lục Tự.
10. Hòa tan trong khổ, mưu cầu sớm thức tâm.